

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา โดยมีความร่วมมือกับต่างประเทศ ไปจนถึงระดับอนุภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา ฯลฯ การท่องเที่ยวถือเป็นส่วนหนึ่งในความร่วมมือเหล่านี้ และยังเป็นที่มาของรายได้หลักอันดับต้น ๆ ของประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชาติ การท่องเที่ยวทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีความสัมพันธ์กัน การเดินทางในปัจจุบันสามารถไปมาหาสู่กันได้ง่าย ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามในกรอบความร่วมมืออนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion Cooperation: GMS) ตั้งแต่ปี 2535 โดยเป็นโครงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank: ADB) ประกอบด้วย ประเทศในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ ได้แก่ ไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สหภาพพม่า และสาธารณรัฐประชาชนจีน ในเขตตอนใต้ (มณฑลยูนนาน) มีพื้นที่รวมกันประมาณ 2 ล้าน 3 แสนตารางกิโลเมตร มีประชากรรวมกันประมาณ 250 ล้านคน ซึ่งอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ อีกทั้งเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมโยงติดต่อระหว่างภูมิภาคเอเชียใต้ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออก โดยที่การลงทุนครั้งนี้มีโครงการพัฒนาในสาขาความร่วมมือต่าง ๆ 9 สาขา ได้แก่ คมนาคมขนส่ง โทรคมนาคม พลังงาน การค้า การลงทุน เกษตรกรรม สิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยว และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งปัจจุบัน ระเบียงเศรษฐกิจ (Economic Corridor) ใน GMS แบ่งออกเป็น 3 แนว ได้แก่ ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor: EWEC) ระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ (North South Economic Corridor: NSEC) และ ระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor) (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2550, น.1 - 6)

เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก นั้นมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งเพื่อความเข้าใจตรงกันเป็นสากล คือ เส้นทาง R9 เริ่มจากเมืองมะละแหม่ง สหภาพพม่า เข้าสู่ประเทศไทยที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผ่านจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดขอนแก่น จังหวัดกาฬสินธุ์ มาสิ้นสุดเส้นทางในประเทศไทยที่อำเภอเมืองจังหวัดมุกดาหาร ข้ามสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 2 เข้าสู่เมืองสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สิ้นสุดเส้นทางในสาธารณรัฐ

ประชาธิปไตยประชาชนลาวที่เมืองแดนสะหวัน และเข้าสู่สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่เมืองเมืองลาวบาว เว้ ดองฮา และสิ้นสุดเส้นทางของแนวพื้นที่เศรษฐกิจนี้ที่เมืองดานัง รวมระยะทาง 1,450 กิโลเมตร จังหวัดมุกดาหารถือว่าเป็นจังหวัดหนึ่งหนึ่งในเส้นทางท่องเที่ยวบนระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก มีสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่สอง เชื่อมต่อประเทศไทยกับเมืองสะหวันนะเขต ซึ่งเป็นหนึ่งในเมืองเศรษฐกิจหลักของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรัฐบาลมีแนวคิดในการพัฒนามุกดาหารให้เป็นจังหวัดเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีนโยบายพัฒนาเป็นศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า (distribution center) และศูนย์กลาง (hub) ของกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ (สำนักงานจังหวัดมุกดาหาร, 2552, น.35 - 47) ก่อให้เกิดการกระตุ้นการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาคขึ้น ซึ่งการท่องเที่ยวก็เป็นหนึ่งในสาขาความร่วมมือต่าง ๆ ของการพัฒนาโครงการระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก อีกทั้งในแง่ของภูมิศาสตร์ การเดินทางในเส้นทาง R9 นั้นเป็นเส้นทางที่มีอุปสรรคทางภูมิประเทศน้อยที่สุดคือ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ ไม่มีภูเขา สลับซับซ้อน และเป็นเส้นทางที่มีความคดเคี้ยวของถนนน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับเส้นทางกาพัฒนาอื่น ๆ

นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ อาทิ ชาวลาว ชาวเวียดนาม และชาวตะวันตก เข้ามาจังหวัดมุกดาหารและจังหวัดอื่น ๆ ตามเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก เป็นจำนวนมาก ซึ่งนักท่องเที่ยวที่ผ่านเข้ามาจังหวัดมุกดาหารนั้น มีทั้งมาท่องเที่ยวในจังหวัดมุกดาหารเอง และใช้จังหวัดมุกดาหารเป็นที่พักค้างแรมเพื่อเดินทางต่อไปยังลาว และเวียดนาม หรือพิจารณาในด้านการเดินทางเข้ามายังประเทศไทย นักท่องเที่ยวใช้มุกดาหารเป็นที่พักแรมก่อนที่จะเดินทางต่อไปยังจังหวัดอื่น ๆ ในประเทศไทย ส่งผลต่ออัตราการเข้าพักให้เพิ่มมากขึ้นในธุรกิจโรงแรม ที่พักตากอากาศ และที่พักแรมอื่น ๆ นำมาซึ่งรายได้ที่เข้ามาสู่ตัวจังหวัดและประเทศไทยในที่สุด

แต่เนื่องด้วยสภาพเศรษฐกิจที่ชะลอตัวทั่วโลก ก่อให้เกิดอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการพัฒนาแนวระเบียงเศรษฐกิจ ส่งผลให้การดำเนินธุรกิจต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีปัญหา กอปรกับระบบการพัฒนาที่มีข้อจำกัดอยู่แล้ว เช่น ข้อจำกัดด้านมาตรฐานของโรงแรมที่มีความแตกต่างกันจากปัจจัยด้านเงินทุน ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ต่อโรงแรมในต่างจังหวัด ทำให้ความเหมาะสมของพื้นที่ใช้สอย ลักษณะทางกายภาพ ตลอดจนเกิดข้อจำกัดในการออกแบบ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของผู้ประกอบการอิสระของโรงแรมไทย สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว การเข้าพักของ

นักท่องเที่ยว จนกระทั่งนำไปสู่ความเสียหายทางเศรษฐกิจของประเทศได้ในอนาคต อันเป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจตามนโยบายความร่วมมือนานาชาติ

โรงแรมราคาประหยัดจึงเป็นทางเลือกใหม่ของนักท่องเที่ยว เพราะโรงแรมราคาประหยัดนอกจากราคาห้องพักมีราคาถูกแล้ว ยังง่ายต่อการพิจารณาตัดสินใจเข้าพัก ซึ่งนักท่องเที่ยวในยุคที่เศรษฐกิจมีความผันผวน ต้องการลดค่าใช้จ่ายลงในขณะที่ความต้องการในการท่องเที่ยวยังคงมีอยู่เช่นเดิม และที่สำคัญธุรกิจโรงแรมชั้นประหยัด เป็นส่วนที่เหลืออีกเพียงส่วนเดียวของอุตสาหกรรมโรงแรมที่ยังมีโอกาสขยายตัวได้อีก (Langdon, 2009 อ้างถึงใน BusinessWeek ฉบับประจำเดือนมิถุนายน, 2552, น.70) อีกทั้งโรงแรมราคาประหยัด มีอยู่เป็นจำนวนมากในจังหวัดมุกดาหาร แต่เนื่องจากปัญหาด้านเศรษฐกิจ ต้นทุน ทำให้เกิดปัญหาต่อการบริหารจัดการโรงแรมราคาประหยัด ปัจจัยหลากหลายด้านเหล่านี้ส่งผลต่อการจัดการทรัพยากรทางกายภาพ ส่งผลต่อความพึงพอใจของลูกค้า และส่งผลกระทบต่อธุรกิจการบริการภาคโรงแรมราคาประหยัด ปัญหาที่เกิดขึ้นยังไม่มีผู้ใดชี้ชัดว่า ปัจจัยใดที่ควรตัดออกไป ปัจจัยใดที่ควรใส่ใจให้มากที่สุด แล้วสิ่งที่ตัดออกไปนั้นจะช่วยลดและประหยัดต้นทุนได้อย่างไร ส่วนของการใช้งานใดที่ลูกค้าใช้น้อย ส่วนใดที่ควรให้ความสำคัญ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ การจัดการทรัพยากรทางกายภาพอย่างไร จึงจะเหมาะสม มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรค่าต่อการทำวิจัย และรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในวงกว้าง ในการตัดสินใจลงทุนทำธุรกิจ และกำหนดรูปแบบของโรงแรมราคาประหยัดที่เหมาะสม และรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยวตามแรงกระตุ้นของโครงการความร่วมมือระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. กำหนดปัจจัยที่สำคัญด้านการจัดการทรัพยากรทางกายภาพโรงแรมราคาประหยัดในจังหวัดระยองเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
2. สรุปปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในด้านการเข้าพักโรงแรมราคาประหยัดด้วยประเด็นทางด้านการจัดการทรัพยากรทางกายภาพ
3. เสนอแนวทางในการกำหนดทำเลที่ตั้งโรงแรมราคาประหยัดในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร
4. สรุปและวิเคราะห์แนวโน้มของการประกอบการโรงแรมราคาประหยัด ในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเฉพาะลักษณะทางกายภาพของโรงแรมราคาประหยัดในจังหวัดระยองเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก กรณีศึกษาจังหวัดมุกดาหาร โดยการออกแบบวางแผนผังบริเวณการออกแบบสถาปัตยกรรม ร่วมกับการใช้ทฤษฎีทางการจัดการทรัพยากรทางกายภาพ (facilities management) และบทวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้บริโภคของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาจังหวัดมุกดาหาร ศึกษาเฉพาะลักษณะทางกายภาพของโรงแรมราคาประหยัดระบบใหม่ (New-system budget hotel)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาวิจัยในขอบเขตของจังหวัดระยองเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor: EWEC) โดยพื้นที่ที่ศึกษา คือ เขต อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

3. ขอบเขตด้านประชากร

- 1) ศึกษาวิจัยในขอบข่ายของโรงแรมราคาประหยัดใน อำเภอเมือง มุกดาหาร
- 2) อัตราค่าเช่าพักต่อคืนต่อห้องไม่เกิน 500-1,500 บาท ต่อคืนต่อห้อง
- 3) ขนาดของโรงแรมในขอบเขตของการวิจัย คือ โรงแรมขนาดเล็กและขนาดเล็กมาก โดยโรงแรมขนาดเล็กคือ โรงแรมที่มีจำนวนห้อง 100 – 200 ห้อง และโรงแรมขนาดเล็กมากคือ โรงแรมที่มีจำนวนห้อง ไม่เกิน 100 ห้อง

4. ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยนี้ได้กำหนดระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเป็นช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2553 เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมด้านการท่องเที่ยวและเป็นฤดูท่องเที่ยว (high season)

1.4 ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยถึงลักษณะทางกายภาพของโรงแรมราคาประหยัดในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ซึ่งผลของการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้กับโรงแรมราคาประหยัดในจังหวัดที่มีลักษณะพื้นที่ใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับพื้นที่ของจังหวัดมุกดาหารเท่านั้น
2. การทำวิจัยนี้เป็นเพียงการศึกษาปัจจัยและแนวทางในการจัดการทรัพยากรทางกายภาพของโรงแรมราคาประหยัด ซึ่งยังไม่ได้มีการก่อสร้างจริงเกิดขึ้น

1.5 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) โดยแยกเป็นการศึกษาดังนี้

1) ด้านเศรษฐกิจ ศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจแนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor: EWEC) แนวโน้มของการท่องเที่ยวในจังหวัดมุกดาหารไปจนถึงการใช้เส้นทางเป็นทางผ่านไปยังการท่องเที่ยวในภูมิภาคอินโดจีน จากเอกสารการวิจัย บทความทางวิชาการ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจและการตลาดที่พักรวม งานวิจัยเกี่ยวกับพื้นที่และศักยภาพของจังหวัดมุกดาหาร

2) ด้านสถานที่ตั้งและสังคม ศึกษาสถานที่ตั้งของจังหวัดมุกดาหาร ผังเมืองรวมมุกดาหาร สภาพโดยทั่วไปในจังหวัดมุกดาหาร กฎหมายผังเมือง พระราชบัญญัติโรงแรม และพระราชบัญญัติอาคาร โดยศึกษาจากเอกสารของทางราชการ และข้อมูลของจังหวัดมุกดาหาร

3) ด้านทฤษฎีพฤติกรรมมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ทฤษฎีทางด้านจิตวิทยา สิ่งแวดล้อม ทฤษฎีการออกแบบเพื่อการต้อนรับขับสู้ (hospitality design) ทฤษฎีความพึงพอใจของลูกค้าต่อโรงแรมที่พัก แนวคิดเรื่องโรงแรมราคาประหยัด โดยศึกษาจากบทความทางวิชาการ งานวิจัยเกี่ยวกับโรงแรม วารสาร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ

4) ด้านการบริหารทรัพยากรทางกายภาพ ได้แก่ ความหมายและแนวคิดด้านประสิทธิภาพของพื้นที่ (area efficiency) ทฤษฎีการจัดการทรัพยากรทางกายภาพ (facilities management) โดยเน้นในด้านการจัดการบำรุงรักษาอาคาร (facilities operations and maintenance) และการจัดการบริการที่เกี่ยวข้อง (facilities support service)

2. ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) จากการสังเกต ถ่ายรูป พื้นที่ของโรงแรมที่อยู่ขอบข่ายของโรงแรมราคาประหยัดในตัวเมืองจังหวัดมุกดาหาร ลักษณะทางกายภาพโรงแรมราคาประหยัดในจังหวัดมุกดาหาร

- 1) การจัดการทรัพยากรทางกายภาพและการวางผังอาคารโรงแรม
- 2) การจัดการทรัพยากรทางกายภาพพื้นที่ในแต่ละชั้น
- 3) การจัดการทรัพยากรทางกายภาพในแต่ละห้องพัก
- 4) การจัดการทรัพยากรทางกายภาพพื้นที่สาธารณะ
- 5) การจัดการทรัพยากรทางกายภาพพื้นที่ส่วนห้องเครื่อง งานระบบและส่วนที่เป็น

หน่วยควบคุมและบริหารโรงแรม

6) การจัดการทรัพยากรทางกายภาพภายนอกอาคาร เช่น บริเวณลานจอดรถ ร้านค้า รอบ ๆ โรงแรม จุดพักผ่อน จุดนัดพบ และภูมิสถาปัตยกรรม เป็นต้น

3. วิเคราะห์และสังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง โดยจำแนกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มลูกค้า ผู้ประกอบการโรงแรมราคาประหยัด และสถาปนิกผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบโรงแรม

1) กลุ่มของลูกค้า โดยแบ่งกลุ่มของลูกค้าเป็น 4 ประเภท คือ

(1) นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดมุกดาหารโดยเฉพาะหรือใช้เป็นที่พักแรมเพื่อเดินทางต่อไปยังจังหวัดหรือประเทศใกล้เคียง

(2) นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดมุกดาหารโดยเฉพาะและ/หรือ ใช้เป็นที่พักแรมเพื่อเดินทางต่อไปยังจังหวัดหรือประเทศใกล้เคียง

(3) พนักงานขาย (salesman) ที่ใช้ที่พักแรมในการพักแรมเพื่อทำธุรกิจ

(4) นักธุรกิจ เจ้าหน้าที่ทางราชการ ใช้โรงแรมในการพักแรมเพื่อสัมมนาในที่พักแรมหรือนอกที่พักแรม

สำหรับเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มลูกค้าคือ การใช้แบบสอบถามและการแสดงความคิดเห็น ลงในแบบสอบถาม

2) สถาปนิกผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบโรงแรม จำนวน 3 ท่านโดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview)

3) ผู้ประกอบการ คือ ผู้ประกอบการโรงแรมราคาประหยัดในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 10 ท่าน จำแนกตามจำนวนห้องของโรงแรม คือ

(1) กลุ่มโรงแรมที่มีจำนวนห้อง 1-30 ห้อง จำนวน 4 ท่าน

(2) กลุ่มโรงแรมที่มีจำนวนห้อง 31-60 ห้อง จำนวน 3 ท่าน

(3) กลุ่มโรงแรมที่มีจำนวนห้อง 61-200 ห้อง จำนวน 3 ท่าน

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

4) อภิปรายและสรุปผลการวิจัย โดยให้ข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการทางกายภาพให้กับโรงแรมราคาประหยัดในอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการทางกายภาพโรงแรมราคาประหยัดในจังหวัดระยองเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก กรณีศึกษา

อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาทรัพยากรทางกายภาพ เพื่ออำนวยความสะดวก และการบริการในโรงแรมราคาประหยัด

1. ประโยชน์ต่อประชาชนและบุคคลทั่วไป

1) ประชาชนและบุคคลทั่วไปที่เข้ามาท่องเที่ยวในรูปแบบของลูกค้าที่มาเข้าพัก ได้รับประโยชน์จากการจัดการทรัพยากรทางกายภาพในโรงแรมราคาประหยัด ให้มีความเหมาะสมต่อประโยชน์ใช้สอย และตรงตามลักษณะการใช้งาน ตลอดจนพฤติกรรมของลูกค้า

2) สร้างแรงกระตุ้นให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจต่อลักษณะทางกายภาพและการจัดการพื้นที่ใช้สอยในโรงแรมที่พัก

2. ประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ

1) เป็นแนวทางในการจัดการทรัพยากรทางกายภาพโรงแรมราคาประหยัดให้มีประสิทธิภาพ เพื่อลดอุปสรรคและความเสียหายจากการจัดการทางกายภาพของพื้นที่

2) ช่วยในการตัดสินใจในการทำธุรกิจโรงแรมราคาประหยัดในจังหวัดมุกดาหาร หรือ ในจังหวัดที่มีลักษณะใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับจังหวัดมุกดาหาร

3) นำไปเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจและการจัดการพื้นที่ใช้งานทั้งในและรอบบริเวณโรงแรม และหาจุดร่วมระหว่างความประหยัดกับความสะดวกสบายของลูกค้า

3. ประโยชน์ต่อสถาปนิกและผู้ออกแบบ

เป็นแนวทางในการออกแบบทางกายภาพโรงแรมราคาประหยัดที่เหมาะสม และสอดคล้องกับลักษณะการใช้งาน ในประเด็นของการจัดการทรัพยากรทางกายภาพ

4. ประโยชน์ต่อจังหวัดมุกดาหาร

ให้ข้อเสนอแนะหรือทางเลือกเป็นแนวทางการจัดการทรัพยากรทางกายภาพโรงแรมราคาประหยัดในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร 2) สร้างแนวทางในการจัดการทรัพยากรทางกายภาพอันส่งผลดีต่อเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวซึ่งนำรายได้มาสู่ประชาชนชาวมุกดาหาร

5. ประโยชน์ต่อเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก

1) เป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบของการจัดการทรัพยากรทางกายภาพโรงแรมราคาประหยัดที่เหมาะสมกับจังหวัดที่อยู่บนเส้นทางนี้

2) ส่งเสริมมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวด้านที่พักแรม ให้มีความเหมาะสมและตอบสนองต่อการใช้งาน อันเป็นผลดีต่อนโยบายด้านการท่องเที่ยว

6. ประโยชน์ต่อภาครัฐ

- 1) การจัดการทรัพยากรทางกายภาพที่เหมาะสมของโรงแรมที่พัก ซึ่งส่งผลไปยังการสนับสนุนการท่องเที่ยวซึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายของภาครัฐบาล
- 2) การจัดการทางกายภาพโรงแรมที่พักที่เหมาะสมและไม่เป็นการทำลายสภาพความเป็นอยู่ท้องถิ่น ตลอดจนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1.7 นิยามศัพท์

1. โรงแรมราคาประหยัดในจังหวัดระยองเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก หมายถึง โรงแรมที่พักที่มีขนาดเล็ก ในจังหวัดที่มีเส้นทางระยองเศรษฐกิจฯ ดังกล่าวพาดผ่าน และอัตราค่าเข้าพักมีราคาถูก ซึ่งได้แก่ โรงแรมในจังหวัดตาก พิชณูโลก ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และมุกดาหารโดยอัตราค่าเข้าพักไม่เกิน 1,500 บาท ให้บริการแบบเป็นกันเอง โดยเน้นความสะดวก สะดวกสบาย มีบริการอุปกรณ์ขั้นพื้นฐาน เช่น สบู่ แชมพู โทรศัพท์ ตู้เย็น เครื่องทำน้ำอุ่น และเครื่องปรับอากาศ ให้แก่ลูกค้า แต่ไม่หรูหรา มีการจัดการทรัพยากรทางกายภาพที่จำเป็นและเหมาะสมกับการใช้งาน โดยมีจุดร่วมของความประหยัดและความสะดวกสบายที่เพียงพอ
2. โรงแรมราคาประหยัดระบบแบบใหม่ (New-system budget hotel) มีลักษณะคือ ค่าห้องพักน้อยกว่า 1,000 - 1,500 บาท ไม่มีให้บริการส่วนลดห้องพัก มีพื้นที่สาธารณะบริการที่จำเป็นเท่านั้น เช่น ห้องอาหาร ห้องนั่งรวม ร้านค้า เป็นต้น พื้นที่งานระบบและส่วนต้อนรับมีความเรียบง่าย และขนาดเล็ก โดยส่วนมากมีห้องพักเฉลี่ย 40 ห้อง การก่อสร้างมักจะสร้างอาคารใหม่ในส่วนของการบริการนั้น จะมีการบริการที่จำกัด เช่น การทำความสะอาด การให้ข้อมูล เท่านั้น แต่สิ่งที่แตกต่างจากโรงแรมแบบดั้งเดิมคือ การปฏิบัติตามมาตรฐานของการโรงแรม
3. การบริหารจัดการทางกายภาพ หมายถึง กระบวนการทำงาน บริหารจัดการ กำกับการใช้ และดูแลซ่อมบำรุงอาคารและทรัพยากรกายภาพ ได้แก่ สิ่งก่อสร้าง อุปกรณ์อาคาร อุปกรณ์สำนักงาน สถานที่และสิ่งแวดล้อม ให้มีความพร้อมและตอบสนองการใช้งาน เชื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้และเจ้าของอาคาร โดยกำหนดให้กิจกรรมและเป้าหมายขององค์กรเป็นศูนย์กลาง อาคารเป็นเครื่องมือสนับสนุนองค์กร ในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล
4. ผู้ประกอบการอิสระของโรงแรมไทย หมายถึง ผู้ประกอบกิจการโรงแรมที่ไม่ใช่ผู้ประกอบการจาก Chain Hotel หรือ บริษัทโรงแรมในเครือจากต่างประเทศ ผู้ประกอบการอิสระมีระบบการบริหารจัดการโรงแรมด้วยตนเอง ซึ่งรวมถึง โรงแรมงستي หรือ โรงแรมที่มีการประกอบกิจการ และบริหารโดยใช้คนภายในครอบครัว

ภาพที่ 1.1
กรอบความคิดวิจัย

